

העובדות שאין עליהן חולק:

1. המנוח ב' ק' ז"ל (להלן "המנוח") היה אב לשלושה ילדים: שתי בנות בגירות מנישואין הראשונים (הן הנתבעות 1-2- להלן "הנתבעות" או "הבנות") ובן נוסף ושמו ש' אשר נולד כתוצאה מקשר של המנוח עם התובעת והוא קטין יליד 2007 (להלן "ש" או "הקטין").
2. המנוח התגרש מאם הנתבעות בשנת 1988 והכיר את התובעת בתחילת שנות ה-2000 או בסמוך לכך. כאמור, מקשר זה נולד לתובעת ולמנוח בנם המשותף ש'.
3. המנוח קיבל במתנה מאביו ביום xxx את זכויות השימוש במשק חקלאי מס' xx במושב xxx (להלן: "המשק" או "הנחלה").
4. תביעה שהוגשה לבית משפט זה על ידי אחיו ואחיותיו של המנוח כנגד כשרות עסקת המתנה ותוקפה נדחתה על ידי בית משפט זה במסגרת תמ"ש-01-25686-19 בפסק דין שניתן ביום 12/1/2021. ערעור על פסק הדין נדחה על ידי בית המשפט המחוזי ביום 3/1/2022.
5. המנוח אובחן כחולה בסרטן הבלב במהלך חודש 8/2018 ונפטר זמן קצר לאחר מכן ביום xxx/2018.
6. אין חולק כי הקטין ש' נולד לתובעת ולמנוח כתוצאה מקיום יחסים משותפים וכי התובעת והקטין נהגו להתגורר ועודם גרים בנחלה. **ההליכים:**
7. אחיו של המנוח, מר י' ק' הגיש בקשת צו ירושה אחריו במסגרת ת"ע-02-42905-19. גם בתו של המנוח הגישה בקשת צו ירושה אחריו במסגרת ת"ע-02-42939-19. בשתי בקשות אלו עתרו אחיו ובתו של המנוח למתן צו ירושה ללא שכללו את התובעת כבת זוג.
8. התובעת הגישה תביעה לפסק דין הצהרתי בתמ"ש 7911-12-18 (ההליך שבפניי) לפיו היא ידועה בציבור של המנוח.
9. עוד הגישה התובעת התנגדות לבקשת צו הירושה שעתר לו אחיו של המנוח (כיוון שלא כלל אותה כבת זוג של המנוח וכיורשת) וזאת בת"ע 19-02-43029. **טענות התובעת:**
10. התובעת טוענת כי היא הייתה ידועה בציבור כאשתו/בת זוגו של המנוח מאז 2/2000 ועד יומו האחרון. כפועל יוצא היא מבקשת שיינתן צו ירושה אחר המנוח ולפיו ייקבע כי היא זכאית לרשת את מחצית עזבונו מכוח סעיף 55 לחוק הירושה התשכ"ה – 1965. עוד כפועל יוצא ולאור הוראות הסכם המשבצת החל על המשק החקלאי טוענת התובעת, כי מכוח היותה בת הזוג של המנוח הזכויות במשק שאינן חלק מעיזבון המנוח אמורות לעבור אליה במלואן. כבר כעת ניתן לציין כי זו ליבת המחלוקת בין הצדדים שכן אין העיזבון כולל רכוש או נכסים משמעותיים זולת אותו משק חקלאי.

11. בכתב התביעה פירטה התובעת קיום יחסי שיתוף כלכליים ומשק בית משותף משך שנים ארוכות בבית שמצוי במשק ולדבריה יחסים אלה מבססים את מעמדה כידועה בציבור.
12. התובעת טענה כי חיה עם המנוח תחת קורת גג אחת, כי ניהלו כרטיס חוב משותף במכולת, הוזמנו לאירועים משפחתיים שונים כבני זוג, ערכו ביטוחי חיים בהם קבעו עצמם כמוטבים האחד של משנהו, בילו יחד והצהירו אמונים האחד בפני השנייה.
13. אחת הטענות החשובות ביותר של התובעת לענייננו היא שהצדדים היו נאמנים האחד למשנהו ללא שקיימו מערכות יחסים נוספות (סעיף 37 לכתב התביעה) וכי מערכת היחסים הזוגית נשמרה ככזו, הרמונית ומשותפת עד יומו האחרון של המנוח והם מעולם לא נפרדו זו מזה (סעיף 51 לכתב התביעה). **טענות הנתבעות:**
14. הנתבעות, בנותיו של המנוח מתנגדות בתוקף לטענותיה ותביעתה של התובעת. לדבריהן, מעולם לא קשרו המנוח והתובעת את גורלם האחד עם השנייה, לא קיימו משק בית משותף ומערכת היחסים ביניהם הייתה עסקית, מטעמי נוחות ומאוחר יותר מערכת יחסים הקשורה בהורות לילד משותף ובטיפול באביו הקשיש של המנוח כאשר התובעת הועסקה כמטפלת שלו.
15. הנתבעות טענו כי בין השנים : 2000 – 2005, עברה התובעת לגור ביישוב xxx כדי לסייע למנוח בטיפול בסוסים, הואיל והיא מגיעה מעולם הרכיבה והטיפול בסוסים. בשנת 2005 נסעה לגור לבדה ללא המנוח במשך שנה בחו"ל ושבה בשנת 2006 לטפל בסוסים ולעסוק בניקיון הדירה כאשר התמורה הייתה כבעבר מגורים חנים בבית בxxx.
16. הנתבעות מצביעות על תמיהות בין מועד ההתעברות של התובעת לבין מועד שובה ארצה אך מוסיפות כי המנוח פרש חסותו כלפי הקטין הכיר בו כבנו לכל דבר ועניין וכפועל יוצא מכך המשיך לאפשר לתובעת לגור במשק אך מנגד, טרח לציין מעת לעת בפני מכריו וקרוביו כי אין בינו לבין התובעת מערכת יחסים זוגית או רומנטית כלשהיא.
17. עוד לדברי הנתבעות, בשנת 2010 עבר המנוח לגור בקומה השנייה בבית אביו במשק והוא הציע לתובעת לבוא ולגור עם הקטין יחד עמו וכך היה. לשיטתן, הצעה זו נבעה מחששו של המנוח שמא התובעת תפעל לניתוק הקשר בינו לבין הקטין באם לא יסדיר מגוריה במשק. בנוסף נבע הדבר מרצונו שבנו יגור ליד סבו.
18. הנתבעות טוענות כי המנוח לא קיים מערכת יחסים זוגית עם התובעת ואף אם כן, הרי שבשלבם שונים קיים מערכות יחסים נוספות במקביל עם נשים אחרות ומכל מקום בשנתיים קודם למותו לא היה קשר זוגי כלשהו בינו לבין התובעת אלא שהיה קיים קשר זוגי עם אשה אחרת. בתקופה זו כלל לא שהה במשק ובבית באופן קבוע. הן מוסיפות כי נפרד מבת הזוג הנוספת במהלך המחלה וטופל בלעדית בידי גרושתו היא אמן של הנתבעות ואין זכר לקיומה של התובעת במסמכים רפואיים כמי ששימשה בת זוגו באותם מסמכים.
19. בנסיבות אלו טוענות הנתבעות כי לא מתקיימים תנאי סעיף 55 לחוק הירושה ולכן יש ליתן צו ירושה המורה כי הנתבעות ואחיהן למחצה ש' הם היורשים הבלעדיים של עזבון אביהם המנוח. כפועל יוצא, לגישתן, אין לתובעת כל זכות במשק והוא

אמור להימכר ותמורתו צריכה להתחלק בין 3 ילדי המנוח בחלקים שווים. **דין נורמטיבי:**

20. בפני סכסוך ירושה/עזבון ביחס למנוח שלא הותיר אחריו צוואה ויש לקבוע האם התובעת נכללת בגדר יורשיו על פי דין. אין חולק כי 3 ילדיו של המנוח (הנתבעת וש') הם ילדיו וזכותם בעזבון אינה שנויה במחלוקת. עם זאת יש מחלוקת מה יהיה שיעור חלקם בעזבון וכן האם יש לראות במשק החקלאי חלק מהעזבון. ברור כי ככל שמתקבלת עמדת התובעת ולפיה הייתה בת זוגו של המנוח הידועה בציבור הרי שלפי הוראות ההסכם בין רמ"י, הסוכנות והאגודה השיתופית של המושב, מלוא הזכויות במשק אמורות לעבור לידי התובעת בלבד. אם עמדתה נדחית, הרי שאז יש מקום למכור המשק והתמורה תתחלק בין 3 הילדים של המנוח בחלקים שווים. על כן יש להידרש בראש ובראשונה למחלוקת בשאלת היותה של התובעת ידועה בציבור של המנוח עת הוא נפטר.

21. הפרק השני של חוק הירושה, התשכ"ה-1965 (להלן- "חוק הירושה") קובע את היורשים על פי דין ואת חלקו של כל אחד מהם בעיזבון המוריש. זכויות הירושה לפי פרק זה כפופות להוראות המוריש בצוואתו, אם עשה צוואה. הוראת סעיף 10 לחוק הירושה קובעת שבהעדר צוואה היורשים על פי דין הם: "1) מי שהיה במות המוריש בן זוגו;.."

22. לצד הסדר הירושה של בן זוג נשוי מכוח סעיף 10 נקבע בחוק הירושה הסדר מקביל ביחס לבני זוג שאינם נשואים בהוראת סעיף 55 לחוק, כדלקמן: "מעין צוואה" איש ואשה החיים חיי משפחה במשק בית משותף אך אינם נשואים זה לזה, ומת אחד מהם ובשעת מותו אף אחד מהם לא היה נשוי לאדם אחר, רואים את הנשאר בחיים כאילו המוריש ציווה לו מה שהנשאר בחיים היה מקבל בירושה על-פי דין אילו היו נשואים זה לזה, והוא כשאר הוראה אחרת, מפורשת או משתמעת, בצוואה שהשאיר המוריש".

23. הנה כי כן, זכות ירושה של בן זוג שאינו נשוי מותנית בקיומם של ארבעה תנאים מצטברים:

. חיי משפחה;

. משק בית משותף;

. אינם נשואים זה לזה או לאחר ;

. העדר צוואה .

24. אף כי להלכה ירושת בן הזוג שאינו נשוי היא ירושה של "מעין צוואה", למעשה קובע החוק כי גם בן זוג שאינו נשוי יורש על פי כללי הירושה על פי דין (ראו ש' שילה, פירוש לחוק הירושה תשכ"ה-1965, 465 (כרך ראשון) ירושלים, 1992). אמנם המחוקק בחר שלא להשתמש במושג "ידוע בציבור" ביחס לבן זוג שאינו נשוי ואולם הפסיקה נוהגת לכנותו במונח זה (ראו למשל: בע"מ 9607/03 פלוני נ' פלוני, פ"ד סא (3) 726 (2006) ואף בספרו של השופט שוחט נאמר מפורשות: "סעיף 55 לחוק מעניק זכויות ירושה כשל בני זוג נשואים גם לידועים בציבור" (ראו שוחט, פיינברג ופלומין דיני ירושה ועיזבון, מהדורה שביעית-2014, בעמ' 64).

25. יודגש כי המונח "ידועים בציבור" מתאר בני זוג שהחליטו לקשור את גורלם אחד בשני ולקיים אורח חיים משותף כבני זוג נשואים לכל דבר ועניין (ראה דברי בעניין זה בפסק דיני בתמ"ש 234-01-11 ע.נ' נ.א (נבו, 16.8.2013). זוהי ההגדרה כפשוטה ולתוכה יש ליצוק תוכן בהתאם למאפיינים שיפורטו ולנסיבות חייהם של בני זוג.

26. אם נחזור לקיומם של תנאי הסף לקיומה של מערכת יחסים של ידועים בציבור, נקבע בפסיקה לעניין היסוד הראשון, "חיי משפחה", ככזה שמורכב מקיום חיי אישות כבעל ואישה, שהכוונה היא ליחסי חיבה ואהבה, אינטימיות, מסירות נאמנות וקשירת גורל זה בזו בחיים משותפים על בסיס אותו קשר עמוק, הקיים בין בעל ואישה הנשואים כחוק [ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר פ"ד כד(1) 617 (1970) (להלן-"פרשת נסיס")]. בראי החיים המשותפים יש לבחון את הקשר הזוגי על "ציר זמן" שיהיה בו להעיד על תקופת חיים משותפים משמעותית, על המשתמע מכך, כאשר אותה תקופה תהווה אינדיקציה לרצונם של הצדדים לחיות יחד.

27. לעניין היסוד השני, "משק בית משותף", הכוונה לניהול כלכלי של יחידת מגורים משותפת. נפסק כי אין הכוונה למשק בית משותף מתוך צורך אישי, נוחות כדאית כספית או סידור ענייני, אלא כפועל יוצא מטיבם של חיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואישה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים [ראו בפרשת נסיס, עמ' 619]. כך נקבע כי "חיי משפחה במשק בית משותף" אינם רק מגורים משותפים, ואינם רק טיפול פיזי או סיפוק מיני, אלא חיים של אחדות ושיתוף מתוך צורך אישי פנימי המאחד את בני הזוג ואת גורלם (ע"א 1751/90 לוינסון נ' האפוטרופוס הכללי, (נבו)). יש לציין כי עם השנים פרשנות בתי המשפט לקיומם של המבחינים התגמשה ונקבע ששאלת קיומם של תנאים אלה מן הראוי שתבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים. כלומר, כיצד ראו בני הזוג עצמם את מערכת היחסים ביניהם, ומבלי לחפש קריטריונים נוקשים למונחים "חיי משפחה" ו-"ניהול משק בית משותף" [ראו בע"א 79/83 היועץ המשפטי לממשלה נ' סוזן שוקרון, פ"ד לט(2) 690, (להלן: "פרשת שוקרון"); ע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, מג(1) 431 (1989); בע"מ 3497/09 פלוני נ' פלונית (בנבו, 4.5.2010)]. כל מקרה נבחן אפוא לגופו, לפי נסיבותיו המיוחדות לו, מתוך ראייה כוללת של מרכיבי הקשר ומאפייניו, ואף תוך התחשבות בעובדה שאין מערכת יחסים אחת שווה לרעותה שכן תתכנה גרסאות שונות ומגוונות של חיי משפחה ומשק בית משותף [ראו ת"ע (חי') 4834-11-08 עזבון המנוחה נ' פלוני (נבו, 27.3.11)]. עם זאת, מאפייני הליבה הכוללים יחסי אהבה וחיבה, מסירות ונאמנות, כאמור, נדרשים להתקיים במערכת יחסים של ידועים בציבור.

28. כמו כן, מקום שלא עיגנו בני זוג את רצונם והגדרת מערכת היחסים ביניהם על ההסדרים הרכושים שבה בהסכם מפורש תבחן השאלה על ידי התחקות אחר כוונותיהם ואומד דעתם מתוך ראייה כוללת של העובדות, ומתוך סקירת מערכת היחסים על פי המרכיבים השונים והמאפיינים המתקיימים בהם [פרשת שוקרון]. קרי, יש לבחון כיצד ראו שני בני הזוג הקונקרטיים את מערכת היחסים שביניהם.

29. סעיף 55 לחוק הירושה לא אומר מהו פרק הזמן הנדרש כדי שחיהם של בני הזוג יוכרו כחיי משפחה במשק בית משותף. נפסק כי הקובע הוא אופי הקשר הקיים בין בני הזוג בזמן זה, קשר עמוק של שיתוף גורל וקירבה הדדית, הנותנים מקום

לחשוב שאילו היה מבקש בן הזוג האחד מבן הזוג השני, בעודו בחיים, לצוות לו חלק מתאים מנכסיו, היה נענה לכך ברצון, על מנת להבטיח לו מה שהיה מגיע לו אם היו נשואים כחוק [פרשת נסיס, 624].

30. עוד נפסק והדבר קריטי לענייננו כי נדרש שבני הזוג יקיימו את שני התנאים שנמנו לעיל בתקופה הסמוכה למות אחד מהם. בהעדר התקיימותם של תנאים אלו סמוך לפטירת המנוח, הגם שהתקיימו משך זה רב קודם לכן, לא יוכר הנוטר בחיים כידוע בציבור של המנוח [ע"א (ת"א) 70141/91 גיא ואח' נ' עיזבון גיא ז"ל ואח', תק-מח 92(2) 985; ע"א 818/75 עזבון המנוחה בורגר נ' מרגלית פ"ד ל(2) 552 (1976)]. אין די בקשר שהיה בעבר וחדל מלהתקיים, גם אם הסתיים ימים ספורים טרם הפטירה. ע"א 235/72 **בירנבאום נ' עזבון לוין**, פ"ד כז (1), ת"א (חי) 150/98 תמר נ' קרן הגמלאות של חברי אגד (נבו 1.4.2000).

31. נטל הראיה להוכיח קיומו של קשר בין ידועים בציבור סמוך לפטירת בן הזוג שנפטר רובץ על הטוען למעמד של הידוע בציבור, בהיותו "המוציא מחברו עליו הראיה" [ע"א 714/88 שנצר נ' ריבלין פ"ד מה(2) 89 (1991)]. במסגרתו עליו לשכנע את בית המשפט כי 'חיי המשפחה במשק בית משותף' שהתקיימו בינו לבין בן הזוג לא התקיימו מתוך צורך אישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני אחר אלא כפועל יוצא וטבעי מחיי משפחה משותפים כנהוג וכמקובל בין בעל ואשה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים (כלשון בית המשפט בפרשת נסיס).

32. בנוסף, מקום שכן הזוג הנטען אינו בין החיים (וההליך מנוהל כנגד חליפיו) ולא ניתן לקבל גרסתו מפיו ולשמעו עדותו, הנטל הרובץ על הטוען למעמד של ידוע בציבור הוא נטל מוגבר [ראו בע"א 5997/92 מלק נ' מנהל העיזבון הרב יהושע דויטש ז"ל, פ"ד מא (5) 1], וזאת בשים לב לאינטרס הרכושי שיש לתובעת כאן.

33. מאחר וההכרה בבני זוג כידועים בציבור היא משמעותית ויש בה כדי להשליך על זכויותיהם וחובותיהם של הצדדים במגוון נושאים, הן במישור היחסים הפנימיים ביניהם והן במישור היחסים החיצוניים, נקבע שעל בית המשפט לנהוג בזהירות בטרם יוכרו בני זוג כידועים בציבור [ראו דברי כב' השופטת י' וילנר בעמ"ש (חי) 418-12-08 ס.ג. נ' ג.ג. (פורסם בנבו, 8.3.09); וכן דברי כב' השופטת ר' לבהר-שרון בעמ"ש 36971-03-11 ב.ד. נ' ש. (פורסם בנבו, 17.1.2013); עוד ראו: שחר ליפשיץ, הידועים-בציבור בראי התיאוריה האזרחית של דיני המשפחה (2005), עמ' 89-120]. **דין פרטני בעובדות ובראיות:**

34. אקדים אחרית לראשית ואומר כי במקרה שלפניי הגעתי לכלל מסקנה כי לא עלה בידי התובעת להוכיח קיומם של כלל התנאים המצטברים הנדרשים לביסוס היותה "בת זוג" הידועה בציבור של המנוח בעת פטירתו או בסמוך לה.

35. אני מקבל את הטענה כי בין התובעת לבין המנוח התקיימו יחסים זוגיים כידועים בציבור, אך זאת לסירוגין בלבד (ראה עדות התובעת בעמ' 3 ש' 11-16, עמ' 4 ש' 24-32, עמ' 5 ש' 13-29) וכי מכל מקום אופיו של הקשר "כידועים בציבור" פסק לפחות שנתיים קודם הפטירה של המנוח. בעדותן של הנתבעות הוצג מצג לפיו המנוח והתובעת לא היו בני זוג כלל והקשר בין השניים היה לא יותר מסידור נוח למען בנם ש'. תיאור חד גוני זה יכול היה אולי להתאים לתקופת חייו האחרונה של המנוח אך מתקשה לשקף את מערכת היחסים משך כל שנות היכרותם של המנוח

והתובעת, מה גם שאין חולק על שלושה רכיבים עובדתיים מהותיים: למנוח ולתובעת ילד משותף, התובעת גרה בבית המנוח בשנים האחרונות לרבות היום (עם הקטין), משך זמן שהתובעת גרה בבית המנוח הינו ממושך יחסית (תוך שהיא נוהגת בו מנהג בעלים). ולמרות זאת אין ברכיבים אלה כדי לקבוע שהצדדים היו ידועים בציבור גם במועד הפטירה של המנוח וזו שאלת המפתח בתיק זה.

36. הקביעה בדבר קיום יחסי זוגיות בין הצדדים מבוססת במקרה זה הן על סממנים פנימיים המתמקדים בד' אמותיו של הקשר הזוגי בין התובעת לבין המנוח (למשל סממני אינטימיות, חיבה אהבה) והן על סממנים חיצוניים שיש בהם להעיד על התרופפות הקשר הזוגי עד לסיומו כפי שאפרט בהמשך. אבהיר כי הגעתי למסקנה שנקודת השבר המשמעותית שיש בה להעיד על סיום יחסי התובעת והמנוח כידועים בציבור, היא אותה מערכת יחסים אותה ניהל המנוח כשנתיים עובר לפטירתו. מערכת יחסים זו הינה "כמסמר האחרון" בארון הקשר הזוגי של התובעת והמנוח כידועים בציבור ולכך מתווספות ראיות נוספות המעידות על סיום היחסים אף קודם לכן, הכל כפי שיפורט להלן. **המנוח לא קיים "חיי המשפחה" ו"משק בית משותף" עם התובעת סמוך לפטירתו**

37. כהערה מקדמית בטרם צלילה לראיות גופן אציין, כי נסיבות העניין שלפניי מורכבות במובן זה שהמנוח לא התנהל ככל האדם. לא בחייו הפרטיים, לא בחייו התעסוקתיים ולא במגוריו. מדובר באדם שחי באופן צנוע ביותר, נע ממקום למקום, עסק בפרזול סוסים באופן עצמאי, לן תחת כיפת השמיים או ברכב, או בבתיים של אחרים (גם כשיש לו קורת גג), מקיים קשר קרוב עם גרושתו (שוהה אצלה בחודשים האחרונים לחייו) למרות שלכאורה בזוגיות עם התובעת.

38. אציין כי הגם שמדובר במנוח שחייו אופיינו בנוודות, בהיעדר מקום קבוע בו תקע יתד והתקיים, למרות שלא מדובר באיש שנהג לגור במקום אחד, לצאת ממנו למקום עבודתו ולשוב אליו ועל אף שעסקינן באדם שככל הנראה לא אהב לחוש כבול למקום אחד ונהג לנוע ולנוד בין בתים ומקומות, לשהות פעמים רבות אצל חברים, עדיין ניתן היה לצפות מהתובעת שתוכיח כי בקשר איתה ביקש המנוח לייסד קביעות ובית (כפי שלכאורה עולה שנעשה עם בת זוג אחרת כפי שעוד יובהר) ובכך היא לא עמדה.

39. זאת ועוד, חרף התיאור האמור של התנהלות המנוח, הרי הוכח כי לפחות פעמיים נהג כאיש משפחה במסגרת מערכת יחסים זוגית: בקשר הנישואין הראשון עם גרושתו ע' ובקשר עם זוגתו האחרונה הגב' מ' ג'.

40. לא מצאתי כי עלה בידי התובעת להוכיח קיומם של חיי משפחה אלא הצטיירה בפניי תמונה כי בין הצדדים סמוך למועד הפטירה התקיימו יחסים קורקטיים ויחסיהם הסתכמו בהיותם הורים לבנם ש' וביחסי עבודה וטיפול ובאביו של המנוח. היחסים היו "יחסי נוחות" לשני הצדדים; המנוח רצה בקשר עם בנו ש', רצה שיגדל במשק שקיבל במתנה מאביו והסדרת קורת גג לבנו במקום מוכר לו התיישבה עם האינטרסים שלו. בנוסף, התובעת הייתה מטפלת של אביו של המנוח (קיבלה תמורה כספית מהמל"ל במסגרת קצבת סיעוד או תשלום דומה). מנגד, מצב הדברים היה נוח מאוד עבור התובעת. היא גרה בבית פרטי במשק חקלאי ללא תשלום דמי שכירות או משכנתא, מקבלת שכר עבור הטיפול באביו של המנוח וחיה חיי נוחות ללא מחויבות של ממש למנוח (גם כאשר היה מגיע בסופי שבוע היא לא

נכחה שם). איני פוסל כי היה קשר זוגי של ממש בין המנוח לבין התובעת, אך ככל שהיה הדבר הוא התקיים לפני שנים לא מעטות ובוודאי שלא בשנים האחרונות לחייו של המנוח.

41. בהיבט הזוגי לא התרשמתי מקשר קרוב בין השניים אלא להפך ובפרט בשנים האחרונות לחייו של המנוח. יש לומר כי דברי התובעת בעדותה יצרו דיסוננס משמעותי בין הנטען על ידה בכתבי הטענות שם ציירה התובעת תמונה זוגית קרובה לבין התבטאויותיה בפניי מהם לא ניתן היה להתרשם כי בינה לבין המנוח התקיימה מערכת יחסים זוגית המושתתת על אהבה, חיבה ואינטימיות, מאפיינים שהם חלק בלתי נפרד מחיים של בני זוג נשואים או ידועים בציבור... יותר מכך אומר כי גם שנתבקשה לתאר את מערכת היחסים בינה לבין המנוח בתחילת הקשר ביניהם (זמן בו הקשר אמור להיות בשיאו) תיארה אותה כך: "ש.איך היחסים הגיעו ממצב שאת בחדר הוא בחדר למצב שהפכתם זוגות. זה קרה די מהר. לפני שהסתיים החודש. כי הוא השפיע עלי, שכנע אותי כדי להישאר חיזר אחריי והיה לי כסף נהנתי מהסוסים החדשים והיה בחור נחמד. ש.תתארי מערכת יחסים. היינו יוצאים לאימונים ונוסעת איתו כל היום, מכיוון שלא היתה לי עבודה והייתי בבית שלו נסעתי איתו לפרזל מהבוקר עד הלילה לפרדס חנה, חדרה אום אל פאחם נסעתי כל הזמן לעזור לו עם הפרזול להביא לו כלים ככה שנים. (עמ' 3 ש' 14-20). ההדגשות מכאן ואילך אינן במקור. והדברים מדברים בעד עצמם.

42. למעשה לא נמסר מצדה של התובעת כל תיאור קונקרטי של הקשר הזוגי ביניהם, לרבות בדבר אינטימיות, ביטויי אהבה, חיבה הדדית או קרבה גופנית שיש בהם לאפייני יחסים זוגיים. איך אמרה התובעת "נפרדנו בלחיצת יד" – עוד נשוב לכך בהמשך.

43. בהקשר זה אציין כי בית המשפט התרשם באופן ישיר ובלתי אמצעי מהתובעת, מהאופן בו תיארה את המנוח, כינתה אותו ודיברה עליו ועל הקשר הזוגי ביניהם. התקבל הרושם, בין היתר משפת הגוף ומטון הדיבור (הזועף, הכעסני והרוטן) של התובעת, כי היא נטולת רגש כלפי המנוח ומכל מקום לא הצליחה להביע רגש המעיד על קרבה רגשית אליו. לא נשמעו דברי כיסופים, געגועי כמיהה ואף לא כאב אמיתי על לכתו בטרם עת. לא נשמעו דברי אהבה או חמלה ולא הובע כל רגש כלפי המנוח. לעיתים דיברה התובעת על המנוח בזלזול, בסלידה ובחוסר אכפתיות צורם ואביא לכך מס' דוגמאות מתוך עדותה של התובעת: התובעת נשאלה לגבי הצטרפות וליווי המנוח כאשר היה חולה והשיבה: "ש.ביום 5.8 עשה בדיקה היית איתות. לא. אני בבית עם הילד. מה יש לי להיות איתו? אמר שמטפל בעצמו. ילד גדול רוצה שאלווה אותו? יש לי ילד בן 9 בבית יש לי המלטות. הוא כל הזמן הסתיר." (ראה עמ' 19 ש' 10-13). ובעמ' 19 ש' 23-26: "ש.ביום 19.8 ב' היה שוב בבית חולים. זה היה בשבת אמר שנוסע וזהו. לא הלכתי איתו הוא לא תינוק. היה ש' שם, והיה לי את המשק לטפל מה אני צריכה ללכת איתו לא ביקש עזרה אמר שדואג לעצמו וא' קיבל אירוע". ועוד: "ש.ביום 19.8 היה בהלל יפהת. שיהיה אלף פעמים אז מה" (עמ' 19 ש' 32-33). ובעמ' 22 ש' 30-33: "ש.היית בבית חולים. לא רצה שנבוא, אני לא רציתי שהילד יהיה שם, יש לו מערכת חיסונית אפס מה יש לבקר אותו "

44. סגנון הדיבור ואופן הצגת הדברים ע"י התובעת תרמו גם הם לגיבוש המסקנה כי בדמי ימיו וסמוך לפטירת המנוח לא התקיים קשר זוגי של ידועים בציבור בין התובעת לבין המנוח. ויודגש, אין מדובר בסגנון דיבור לכשעצמו של התובעת אלא בהפגנת חוסר אכפתיות מוחלטת כלפי המנוח גם כשהיה חולה מאוד, גם לאחר שמת. לא כך מדברת ומתנהלת אלמנתו 'האבלה' של אדם שנפטר ממחלת הסרטן. התובעת לא נשמעה מתאבלת, כואבת או עצובה. לכל היותר היא כעוסה על מאבק משפחת המנוח (בנותיו ואחיו) בה ביחס לנחלה אך לא היה כל רושם לעצב בגין מחלתו ופטירתו של מי שהיא טוענת שהיה בן זוגה. לא נשמעו מילות חיבה ואהבה כלפיו. אף אם אני מתייחס למנוח 'רק' כאבי בנה הייתי מצפה למצוא מעט יותר חמלה מצדה למצבו של המנוח, למחלתו הקשה, לפטירתו ולאבדן לא רק שלה אלא גם של בנה.

45. לכך יש להוסיף את העובדה כי התובעת לא נטלה חלק פעיל בטיפול במנוח עת חלה אלא להיפך היא הדירה את רגליה מכל קשר עימו בטענה שלא רצתה להטריד אדם חולה סופני. בדיון שלפניי התברר כי החל ממועד גילוי המחלה המנוח לא שהה במחיצת התובעת אשר לא עשתה מצידה שום מאמץ ליצור קשר או ליטול חלק בטיפול בו והתובעת העידה והודתה בכך במספר הזדמנויות (ראה בעמ' 19, עמ' 21 ש' 20-29, עמ' 22 ש' 29-32). עוד התברר כי גם בקושי היה קשר טלפוני ביניהם בעת מחלת המנוח.

46. אמירות התובעת כי "הייתה גמורה" עת גילתה על מחלת המנוח וכי הפכה עולמות עבורו (ראו עמ' 16 ש' 4-2) נאמרו לפי התרשמותי מן הפה אל החוץ, לצורך המשפט, ללא שום ראיה תומכת לאמיתות הדברים (העברת תשלום עבור טיפול או תרופה, אין בהן די), שכן כל ההתנהלות של התובעת בתקופת המחלה מעידה על ההפך הגמור, קרי חוסר רגש של דאגה, חמלה ואהבה מצדה כלפי המנוח. גם אם הרגישה רגש קרוב כלפיו, ניכר כי היא לא הביעה רגש שכזה כלפיו לא בזמן אמת בשנים האחרונות לחייו ולא בדיעבד בהתדיינות המשפטית (בוודאי לא בהשוואה לכאב האמיתי שהביעו בנותיו של המנוח, הגב' מ' ג', גרושתו ואם בנותיו ואף לא חבריו הקרובים).

47. הטענה כי התובעת כיבדה את רצונו של המנוח בכך שלא הגיעה לבקרו (ראה עמ' 27 ש' 22-27), אינה יכולה להתיישב עם ההנחה כי בין התובעת לבין המנוח התקיים קשר קרוב וזוגי סמוך לפטירתו. הסבר שכזה יכול היה להימסר אולי על ידי מי שאינו מכיר לעומק את המנוח. אך מי שהכיר אותו לעומק ידע כי גם אם אמר כלפי חוץ שאינו מעוניין במבקרים, היה לו חשוב להיות מטופל ומוקף באנשים הקרובים לו, ברגעיו הקשים (ולראיה שהיו כאלה ששהו במחציתו). התבטאותה זו של התובעת מלמדת על כך שלפחות בשנה שנתיים האחרונות לחייו לא הייתה ביניהם קרבה רגשית ו/או יחסים קרובים ולטעמי גם לא היו יחסים כלשהם ביניהם למעט כאלה הקשורים בהורות המשותפת לבן ש' או טיפול באביו המנוח או עניינים הקשורים למשק.

48. אין חולק כי מי שטיפלה במנוח בתקופת חייו האחרונה היתה גרושתו, הגב' ע', בעוד לתובעת לא היה שום קשר יומיומי עמו. כעת יש לעצור רגע ולתהות בדבר: כיצד זה ייתכן שאדם מקבל בשורת איוב כי הוא חולה בסרטן סופני ובמקום להיות עם (מי שטוענת להיות) בת זוגו, הוא בוחר לגור בבית גרושתו! הרחק מבית בנו

ובת זוגו. ההסבר כי בית גרושת המנוח קרוב יותר לבית החולים אינו יכול לענות על השאלה מדוע לא הייתה התובעת בקשר עם המנוח כל תקופת מחלתו, לא ליוותה אותו לטיפולים ו/או הייתה מעורבת בהם, לא סעדה אותו ולמעשה התנתקה ממנו.

49. התובעת נשאלה ע"י בית המשפט על כך שלא לקחה שום חלק בטיפול במנוח ולא סיפקה הסבר המניח את הדעת לכך שלכל הפחות לא ביקרה את המנוח בתקופת מחלתו ולמעשה רק ביום 22.10.18 הגיעה בליווי בנה ש' להיפרד (סופית) מהמנוח. התובעת תיארה את תהליך הפרידה מהמנוח (נראה כי בשוגג צוין תאריך 22.8 בפרוטוקול כאשר הכוונה היא לתאריך 22.10 וראו גם בעניין זה בעמ' 13 ש' 21-33). התובעת ציינה כי נפרדה מהמנוח בלחיצת יד וכמובן שגם פרט זה ברגע כה משמעותי, יש בו כדי להעיד על טיב הקשר (הקורקטי) בין התובעת לבין המנוח (ראה בעמ' 20 ש' 25-29). האם בני זוג ברקע הקריטי ביותר בחייו של אחד מהם, נפרדים בלחיצת יד???

50. מעבר לעדותה חסרת האמינות של התובעת בעניין הקשר בין הצדדים, הרי יש בוודאי בכל הדברים שהיא מודה בהם ואין חולק עליהם כדי לשמוט את הקרקע תחת הטיעון בדבר להיותה ידועה בציבור של המנוח סמוך למועד פטירתו.

51. התובעת ביקשה להסתמך על ראיות אחרות. כך למשל הציגה מסמך הצהרה על חיים משותפים (מסמך 134-135 במוצגי התובעת), גם בו אין כדי לבסס את יסודות הקשר שלהם כידועים בציבור. המסמך האמור הוא מתוך מחברת ונכתב בכתב ידה של התובעת והוא הוכתר בכותרת "הצהרת חיים משותפים" עליו חתומים לכאורה התובע והמנוח. לטענת התובעת מדובר במסמך שנחתם בשנת 2012. עוד צורף מסמך במסגרתו הצהיר המנוח לכאורה כי התובעת היא זוגתו לחיים (מסמך 135 במוצגי התובעת). שני המסמכים אינם נושאים תאריך ולא ניתן לדעת מתי נחתמו, כך או כך מדובר לטענת התובעת על שנת 2012 ואין במסמך הזה להעיד על טיב יחסיהם של התובעת והמנוח סמוך לפטירתו שזהו המדד הקריטי והקובע להיותם ידועים בציבור. עם זאת ובזהירות הנדרשת אומר כי גם לא ניתן לקבוע בוודאות כי המנוח אכן חתם על המסמכים הללו. זאת ע"פ השוואה בעין בלתי מקצועית בין חתימות המנוח על ההצהרה לבין חתימות שנחזות להיות של המנוח על גבי מסמכים אחרים (פוליסות ביטוח, הצעה לביטוח, חוזה שכירות, יפוי כוח מיום 9.10.18, מסמך בקשה למשיכת כספים מיום 26.7.17, מסמך לחברת איילון מיום 23.11.08 ועוד ...). כמו כן במסמך השני בו הצהיר המנוח כי התובעת היא בת זוגו אין חתימה בכתב יד אלא חותמת מודפסת עם פרטי המנוח. בעמ' 37 לפרוטוקול נשאלה התובעת ברחל בתך הקטנה בעניין זה והשיבה כך: "ש.איפה החתימה שלות.אני מראה. "אנו מצהירים בזאת כי אנו חיים יחדיו משנת 2000 מנהלים משק בית משותף כמו כן מגדלים את בנינו המשותף ש"יש חתימה שלו. זה לא מספיק טוב? ש.זאת החתימה שלו? ת.אל תתייחס. זה כתוב זה ביחד. עשה עם החותמת. היה לו חוש הומור משונה".

52. רב הנסתר על הגלוי בעניין זה ושעה שעל התובעת הנטל להוכיח טענותיה, הרי שאין במסמכים אלו כדי לסייע לה ובוודאי לא להאפיל על הרושם השלילי והקשה העולה מדבריה, עדותה וטון הדברים. זאת ועוד, גם אם היה ניהול משק בית משותף ויחסים קרובים בשנים עברו, הרי בשנתיים האחרונות לחייו קשר זוגי בין המנוח לבין התובעת לא היה.

53. לחיזוק גרסתה הביאה התובעת מטעמה את חברו הקרוב של המנוח מר ח', אולם גם בעדות זו לא היה כדי לבסס את הטענה כי התובעת הייתה בת זוגו של המנוח עד לפטירתו. בעדותו אף נתגלו סתירות ביחס לדברים שאמרה התובעת בעדותה, עת לדברי ח' התובעת הגיעה לבקר את המנוח לסירוגין, בעוד שהיא עצמה טענה כי לא ביקרה את המנוח כלל ובוודאי לא נטלה חלק בטיפול בו. כשעומת העד עם טענה זו השיב כי הוא שקרן (ראה עדות ח' בעמ' 44 ש' 19-18 ועמ' 49 ש' 19-29). ברי כי יש בדברים הללו כדי להפחית, במידה ניכרת ממידת האמון שיש ליתן בעדותו וההתרשמות היא שמדובר בעד מטעם התובעת על כל המשתמע מכך.

54. עוד ניכר כי העד ח' ניסה להקטין מחשיבות הקשר בין מ' ג' למנוח ולהאדיר את הקשר בין התובעת למנוח אך זאת ללא בסיס ממשי. העד ח' לא הוסיף פרטים על הקשר הזוגי ועל החיים המשותפים שניהלו התובעת והמנוח. כשנשאל העד ח' לגבי מערכת היחסים של התובעת והמנוח הוא השיב כך: "ש.מה היה בן מ' לב'ת.מ' היתה יד ימינו של ב', אוהבת את המשק את החיות, בטוח שמעת אותה. איך אומרים היא והעביר לא מסתדרים ביחד זה מה שחיבר אותה לב' כי בני אדם של סוסים חיות כל החיים סביב המשק הזה וזה מה שהוא רצה שהיא תשאר וגם לבן שלו אמר סוף סוף יש לו בן שהוא יהיה עם החיות. כל חייו היה סביב הטרקטורים ברזלים ומשק"

55. העד ח' לא סיפר על אירועים משותפים, על הדינמיקה בין השניים כזוג ולא הוסיף נופך זוגי למערכת היחסים בין התובעת למנוח, כך שבהיבט זה עדותו לא הועילה לתובעת.

56. יש לציין כי התובעת לא הביאה עדים נוספים מטעמה שהינם בבחינת עדים רלוונטיים, כגון בני משפחתה (הוריה ואחיה) עימם טענה כי היו נפגשים כזוג באירועים משפחתיים וימי שבת (עמ' 16 ש' 28-32, עמ' 4 ש' 15-17), חברים משותפים ומכרים נוספים.

57. כמו כן, התובעת נמנעה מלהביא לעדות את חברו הקרוב של המנוח מר ד' שהתקבל הרושם כי יכול היה לשפוך אור על עניינים הקשורים למשק ולטיב היחסים הזוגיים בין הצדדים. בהקשר זה אציין מושכלות ראשונים כי אי הבאת עד רלוונטי יוצרת הנחה כי הבאתו לעדות יהיה בה כדי לתמוך בגרסת הצד שכנגד והסיבה שלא הובא לעדות היא מחששו של בעל הדין מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד. נפסק כי "עד נחשב רלבנטי לגרסת בעל דין מקום בו קיימת ציפייה הגיונית ומתבקשת בנסיבות המקרה כי בעל הדין ישמיע את העד המסוים לשם גילוי האמת וחקר העובדות כפי שאותו בעל-דין טוען להן (ראו: ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו, פ"ד מה (4) 651, 659 (1991); ע"א 78/04 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' שלום גרשון הובלות בע"מ (5.10.06)).

58. בעדותה טענה התובעת כי מר ד' "פחדן" כלשונה ולכן לא זימנה אותו לעדות (ראה עדות התובעת בעניין זה בעמ' 18 ש' 11-30, עמ' 21 ש' 15, עמ' 30 ש' 6-7). התובעת לא הסבירה ממי הוא אמור לפחד. התובעת הוסיפה ואמרה כי מבחינתה ד' הוא עד רלוונטי אם כי עדיין לא הביאה אותו לעדות ויש בכך בוודאי כדי לעורר תמיהה בדבר הסיבות האמיתיות לאי הבאתו של מר ד' לעדות. שוכנעתי כי הבאתו של ד' לעדות נבעה מחששה (המוצדק) של התובעת כי הוא יעיד שהקשר בין המנוח לבין התובעת אינו קשר זוגי.

59. ברי כי התנהלות של התובעת עומדת לה לרועץ בהיבט זה. אוסיף ואומר כי גם הנתבעות יכלו לזמן את מר ד' לעדות שהינו עד רלוונטי גם מבחינתן (ראה עדות הנתבעת 2 בעמ' 57 ש' 22-24), אך גם ללא זימונו לעדות קיימות ראיות אחרות המטילות ספק בגרסת התובעת. בנוסף מדובר בנטל הוכחה ושכנוע והבאת ראיות שהוא לפתחה של התובעת ולא לפתחן של הנתבעות.

60. עוד נתתי דעתי גם לכך שלא הובאו ראיות לחופשות משותפות או תמונות זוגיות עדכניות של השניים מהשנים האחרונות. התובעת עשתה מאמצים להביא מן הגורן ומן היקב מסמכים שונים שיצביעו על היחסים הזוגיים, אך אלבום תמונות אחד לרפואה לא היה ברשותה להציג/או כל ראיה נוספת שיכולה להצביע על יחסי קרבה זוגיים, אוהבים, מתמשכים ביניהם.

61. כחלק מראיות התובעת, אשר לטענתה כאמור חיה עם המנוח בזוגיות משך 18 שנים, צורפו תמונות משפחתיות, אך רק חלק קטן מהן וליתר דיוק 5 תמונות מתוכן הן תמונות זוגיות ומתקבל הרושם כי מדובר בתמונות ישנות (אין תאריך) שכולן צולמו סביב אותה תקופה. מרבית התמונות הן של המנוח והבן ש' מתקופת ילדותו המוקדמת של ש' (יליד שנת 2007). יש לומר כי התובעת לא צירפה תמונות משותפות זוגיות משנות חייו האחרונות של המנוח או משנת חייו האחרונה, התובעת אף נשאלה על כך והשיבה כי אכן מדובר בתמונות ישנות ואין ברשותה תמונות זוגיות עדכניות (ראה עמ' 28 ש' 28-33). העדרן של תמונות זוגיות, לרבות תמונות זוגיות בהן מופגנת חיבה, בוודאי פוגמת "בתמונה הזוגית" שעל התובעת להציג לבית המשפט. זאת בוודאי כאשר בוחנים ריבוי התמונות שהוצגו בפניי והמעידות על הקשר בין המנוח לבין הגב' מ' ג' בשנתיים האחרונות לחייו.

62. במובן מסוים, התביעה של התובעת היא תביעה כנגד עזבון שמצריכה עמידה בנטל ראיה מוגבר. יאמר ובדגש כי מטבע הדברים מלאכתו של בית המשפט בנסיבות אלו אינה פשוטה ועל מנת להגיע לחקר האמת ובפרט שהמנוח אינו בין החיים, ישנה חשיבות לא מבוטלת לעדויות מצולמות או ראיות מתועדות אחרות שיכולות לבסס טענותיה כי היא הייתה ידועה בציבור של המנוח עד יום מותו. כאמור, התמונות שצורפו ישנות, מה גם שמרבית התמונות הן של המנוח ובנו ש' על הטרקטור. סביר כי תקופת זוגיות נטענת של כמעט שני עשורים אינה יכולה להסתכם בתיעוד דל שבדלים, גם לאדם שאינו אוהב להצטלם לדבריה (דבר שלא מתיישב עם התמונות הרבות שצילמה מ' ג'). כמו כן לא צורפו תמונות עדכניות.

63. מעבר לכך אומר כי התובעת לא ידעה לספר על חופשות משפחתיות שלה עם המנוח ונקטה בגישה מתגוננת והתחמקה מלהשיב כשנשאלה על כך (ראה בעמ' 29 ש' 10-16), מה גם שהתמונות שצורפו אינן עדכניות. כמו כן, התובעת טענה כי המנוח לא אהב להצטלם אם כי לא סיפקה הסבר המניח את הדעת לכך שעם הגב' מ' ג' הרבה המנוח להצטלם (ראה עמ' 29 ש' 30-33).

64. עוד אציין כי כל בני המשפחה של המנוח טוענים נחרצות שהתובעת לא ידעה בציבור של המנוח, לא סמוך לפטירתו ולא בכלל. זו הייתה טענת אחיו של המנוח וזו גם טענות בנותיו, גרושתו ואחרים. חלק מהטוענים לכך הם בעלי אינטרס (אחיו ואחותו של המנוח שחששו כי הנחלה תימסר לתובעת, בנותיו של המנוח ואמן (הגרושה) שמחזיקות בחשש זהה) אך חלקם חסרי כל אינטרס (למשל הגב' מ' ג'). בנסיבות העניין, עמדת הנתבעות מתיישבת הרבה יותר עם הראיות לעומת עמדת

התובעת ביחס לטיב הקשר הזוגי. סוגיית הזוגיות עם של המנוח עם אשה אחרת סמוך לפטירתו

65. אינדיקציה נוספת לכך שיחסי בני הזוג נפסקו לפחות בשנת הפטירה היא העובדה כי באפריל 2018 המנוח חגג את ליל הסדר עם גב' מ' ג'. התובעת נשאלה בעניין זה באופן ברור ותחילה התחמקה ממתן תשובה ברורה ורק לאחר שהוצגה בפניה תמונה מסרה כי אולי נסעה להוריה. (ראה בעמ' 24 ש' 25-6). כשנשאלה התובעת לגבי חג ראש השנה מסרה כי החג נחגג עם משפחת ק' וכך לדבריה: "ש.עם מי עשית ליל סדרת.אולי נסעתי להוריי. ישלי הורים לא צריכה להיות עם משק אxxש.ראש השנה.היינו איתם.ש.את זה את זוכרת.כן. כי הורי עשו בבית מלון בנתניה ולא רציתי בית מלון. אני זוכרת כי זה בית מלון.ש.פסח לא זכרת.ל' אמרה למה לא נסענו אמרתי הוריי נסעו לבית מלון ולא רציתי אני רציתי להישאר עם א'. מראה לי תמונות איפה רשום בת זוג, איפה מכיר בה. מאיה תני לי ווטסאפ. אני אראה לך מי זאת בת הזוג הזאת." (ראה עמ' 24 ש' 33-25). מדברי התובעת עולה כי רצתה להישאר לחגוג את החג עם א' אביו של המנוח והיא לא ציינה דבר לגבי המנוח ועל רצונה לחגוג את החג עימו או האם בכלל היה נוכח או מדוע לא שכנעה את המנוח לחוג עמה. זו דוגמא נוספת להיעדר קרבה רגשית בין המנוח לבין התובעת.

66. זה המקום להביא את ההתרשמות החיובית של בית המשפט מעדותה של הגב' מ' ג' שהעידה על הקשר הזוגי הקרוב ותקופת הזמן שחלקה עם המנוח סמוך לפטירתו. כמו כן, ביחס לקשר הזוגי של המנוח עמה הובאו מספר עדויות משכנעות: ראשית, סדרת צילומים ותמונות של המנוח עם הגב' מ' ג' ובתה, שנית עדויות בנות המנוח, עדות גרושתו של המנוח, התכתבות בין גרושת המנוח לבין הגב' מ' ג', עדות עדים נוספים.

67. הגב' מ' ג' העידה בעניין זה באריכות עת נחקרה ולא מצאתי כל פגם בעדותה או אינדיקציה שבשלה לא אקבע שהיא מהימנה. למעשה, הגב' מ' ג' שהיא בת הזוג האחרונה של המנוח יכולה הייתה לטעון בעצמה לזכויות במשק מכוח היותה ידועה בציבור ועמדתה הייתה נבחנת בכובד ראש. היא בחרה להניח למנוח ולמשפחתו. היא לא ביקשה לעצמה זכויות או תארים אלא רק להעיד על מקומה בחייו של המנוח סמוך למותו. יש לציין כי עדות הגב' מ' ג' נשמעה כעדות פתוחה בחקירה ראשית והיא סיפרה באופן שוטף על היכרותה ויחסיה עם המנוח (עדותה ביום 13/10/2021 בעמ' 76-78 לפרוטוקול): ש.אנו פה כדי לדעת ולהבין מה שאת יכולה לספר לבית משפט איך הכרת את ב' ומתי?ת.הכרתי אותו בשנת 2016, בסביבות ינואר בערך. בסוסים במושב, הוא עבד הגעתי עם בתי רציתי לראות לה איך הוא עובד..... סיפר לי שגר באxx בימי שלישי הוא שם בסופי שבוע, ככה קבענו ליום רביעי להיפגש. אמר לי על המצב שיש לו גרושה עם שתי בנות וגרושה עם ילד. לא אמר שהם נשואים או גרים ביחד אלא גרושים. באמת נפגשנו אחרי יומיים, והתחיל בינינו קשר ידעתי בדיוק מה המצב, ימי שלישי באופן קבוע היה אצל אביו כך התחיל הקשר. אני אם חד הורית הילדה אז היתה בת שנתיים וחצי ואחר כמה חודשים הכירה אותו, והפך להיות חלק בלתי נפרד מהחיים שלנו. בזמן שהכרתי אותו איך שהציג את החיים שלו, בשלישי סופי שבוע נמצא שם בגלל אביו וגם בגלל ש' שאהב אותו בשאר הימים עובד במרכז, חדרה, ישן או ברכב בכל מיני מקומות יכול להיות בחצר של צ', באxx שם הייתי ופגשתי אותו, לפעמים אמר אז

אצל בתו היה לו שם חדר, והיה לו עוד חבר פלסטינאי שגר בזכרון ליד איזה חווה, לא זוכרת מה שמו שגם היה ישן שם אבל כאשר אלא נמצא בxxx הוא ישן ברכב אמרתי לו לא אצל גרושתו ואחרי שלושה חודשים הוא ישן איתנו בימים שלא בxxx. הוא ישן איתי שיחות טלפון כאשר לא נמצא אין מצב שאין לילה טוב בוקר טוב, הודעות לא כותב אז אני מדי פעם כתבתי לו היה מתקשר ושאל אם אני צריכה משהו מהסופר הייתי מעבירה לו רשימה... עשינו את זה באופן קבוע. סוף שבוע לפחות פעם בחודש, נוסע יום חמישי שישי עושה קידוש ואז מגיע אלינו שבת בבוקר... יש התנהלות שלו, אבל לע' לבנות, להלוות כסף לעזור לי בדברים. אין אנשים כמוהו. במיוחד לבת שלי היה אביה, כשהוא נפטר היה משבר גדול בשבילה. בשבוע הראשון היה בבית חולים הרכב שלו היה אצלי, כל הזמן שאלה איפה איפה ב' ידעה שהוא חולה בחודש הראשון לגילוי שלי לפני כן התחלנו להבין שיש לו כאבים חזקים, הוא היה אצלי אז ידעה שאסור לגעת בבטן שלו, היה בחוץ עם כאבים בלילה, הייתי שמה לו שמיכה וכרית ולה היה מאוד קשה כל ההתמודדות. היו חיים מלאים ביחד, וברגע שהוא חלה הרגשתי על הגוף שלי, דיברנו על זה שאני עומדת על סרטן אמר מה פתאום תעשי בדיקות, חשב שיש לו סרטן בבטן הלכתי לבדיקות לפניו היתה לי הפנייה כמה ימים אחר כך הוא אובחן ואני לא התייחסתי לעצמי הייתי 24/7 בכל מה שקשור אליו. נסעתי איתו לעשות בדיקות, אחר כך החליט לעשות שיחה עם החליט לעשות ללכת על טיפול של.. ולא לעשות כימותרפיה תמכתי בו קראתי על זה והבנו שאחרי שאובחן בסרטן לבלב שלב 4 אין דרך חזרה.....מהרגע שב' הבין שיש לו סרטן, הוא שיתף אותנו מההתחלה. ומהרגע הזה אני הכרתי אותו, באיתי איתו לבית לקחת את דברים החליט שהוא רוצה טיפול בשלבים, מתפתח כל יומיים מוסיפים טיפה כמו שהיו כאבים עצירויות כל הזמן היה אצלי בבית אם יכול פיזית נוסע לxxx בעיקר בגלל ש' בשלב הזה אביו קיבל שבץ הוא נפטר ב' אמר לאביו ואביו קיבל שבץ. וגם זה היה בלוויה של אביו חזר אלי כל שבעה היה אצלי והמצב שלו היה כאוב. אחרי חודש, פחות מחודש, עשה בדיקת דם ראינו שיש לו תאים סרטניים החליט שרוצה כימו נסענו לתל השומר למומחית היא סידרה את זה, אני נסעתי איתו, קיבלנו חוות דעת, רופאים, אף אחד לא אמר את האמת בנקודה הזאת אבל מי יודע, אני לא אגיד לאדם שהוא לא יסיים את זה. החליט שהוא רוצה כימו כמה שיותר מהר, ואז בעצם הוא החליט שרוצה להלל יפה בגלל הקרבה לxxx וxxx, שזה קרוב יותר כי ידע שכולם ירצו לקחת חלק בזה....זה התמונה האחרונה שצילמתי אותו הוא עוד עם זקן של האבל על אביו....זה היה חודש חגים אני איתו כל הזמן ובסוף לא עמדתי היה בינינו איזשהו חיכוך שהתרסקתי יצאתי בוכה ופגשתי איתו יומיים אחר כך ביום שבת דיברנו על זה אמר לי שהוא מבית חולים ילך לע' ואחר כך יהיה בxxx. הסביר בבית של האב יגור ויהיה אצל ע' והיה אצלי, ושאני אעבור לגור איתו בעתיד בxxx, אבל היה ברור שזה לא יקרה, נתתי לו נשיקה, לא היו לו שיניים קצת שכבתי לצדו, זה קצת כאב לו, והלכתי ואחר כך יצא לע', לא יודעת מה נאמר לו התהפך עלי. לא כתב הודעות, אבל ע' הבנות לא יודעת מי כתבו, הודעה אכזרית, והיא כתבה שהוא מבין שאני רוצה את הכסף שלו, בנוסף אמר שיסדר לי עבודה אצל חבר שלו כי הפסקתי לעבוד, לא יודעת מה קרה שם מעולם לא נפרדתי ממנו כמו שצריך.ש.אני מציג לך תמונות תאשרי ששלחת אותם לפני מס' ימים למה בחרת לשלוח אותן?ת.אני אחרי שהוא נפטר הפסקתי לעבוד, כמו שאמרתי, והיה לי מאוד קשה, ואני החלטתי שבשבילי ובשביל בתי, אני מתנהלת כמו שאני רואה לנכון והזיכרון שלי וההתמודדות שלי מול ב' מול זה שלא היה לי סיוע ולא סיכמתי

כמו שאני רוצה לא הייתי בלוויה, למחרת עשינו יום טיול עם בתי, היתה יום הולדת לבתי ומאז זה הדרך שלי להתמודד. ... לרגע לא שכחתי אותו ואני מתמודדת בדרך שלי. חשוב לי לומר שקודם כל זמן שאביו של ב' קיבץ שבץ ולא ידענו מה הולך להיות עם הנחלה, אני הייתי מודעת לסיטואציה שאביו מעביר לב' את הנחלה ואת כל התהליך שהיה מול עורך דין מול שמאי גם שמאי הגיע פגש את מ', הוא לא רצה שמ' תדע מזה. אני הייתי בכל הסיטואציה ואני עדה לזה. כאשר הוא חלה היה ברור שיהיו בלגן עם האחים ואני יודעת שרצה שהנחלה הבית יהיה של הילדים שלו בשום פנים ואופן לא למ' היא טלפון לא הרימה לא דיברו בטלפון באופן כללי, ש' שלח הודעות אבל לא דיברו בטלפון. לעיתים נדירות יצא החוצה לא הרימה טלפון בכל התקופה.... ש.מתי זה היה? ת.לפני ראש השנה. אצלי בטלפון יש איתור לפני הטלפון בא.א.א. אז היה שם סופ"ש ואמר שהוא היה רוצה לחזור איתי, ואז אמר שמ' התקשרה לומר שמגיעים בראשון לחג ואז נשאר כדי להיות עם ש' בפועל לא הגיעה הוא נשאר לבד לא האמנתי, כי לא התייחסה, אמרתי איך אתה יכול להישאר היא לא יודעת איזה אוכל אתה אוכל שום דבר, אין לי את הטלפון שלו ואין ווטסאפם שלו. אחרי מה שקרה מחקתי הכל, תמונות לא, כי הייתי אותם. אבל יש תמונה של מיכאל ששלחתי לו וכתבתי לו אהוב שלי מקווה שתהיה שנה טובה ושנה הבאה שנוכל להיות ביחד, זהו. חשוב לי מאוד לי קשה היה להגיע לפה, בגלל הסיטואציה שמת' בצד מה שקרה ואמרתי שבאתי לספר את הספור שלי לגמרי..... חשוב לי מאוד ב' אהב את הילדים שלו, היה לי קשר עם ש' פגשתי איתה כמה פעמים ועם ו' פעם שהיה חולה ואצל ע' בבית כשהיה אצלי הוצאנו טפסים מבית חולים והבאנו לע'. הוא אהב את ש'. הוא מאוד רוצה שבסופו של דבר הנחלה תהיה של הילדים ושל ש' אבל בשום פנים ואופן לא של מ' הוא פגש את הוריה ואמר לה על התהליך מול המנהל ואמר שאם היא רוצה את הנחלה אז הוא מוותר על הנחלה לא היה ביניהם שום קשר. זה הסיפור שלי. זה החיים שלי. "

68. בחקירתה הנגדית העידה לפרטי פרטים על נסיבות נוספות המעידות על הזוגיות שלה עם המנוח וגם אם לא רשם אותה כמוטב בפוליסת ביטוח, התרשמתי מהכנות והאותנטיות של תיאור הדברים, הירידה לפרטים והרגש שליווה את הדברים כי הם לא מומצאים אלא אכן התרחשו. כך למשל העידה בעמ' 91 שורות 19-1 לפרוטוקול : "ת.כאשר היה חולה מה שענין אותם גם אביהם היה חולה. האחים ידעו שיש צוואה שמחלוקת ל-4. והאחים ידעו שברגע שב' ימות הבית שלהם ואני ידעתי בלי שום דבר מזה, אם היה לי רצון הלכתי לעורך דין להראות למשפחה שלי שאני יודעת מי אני ביחס לב' היתה עורכת דין שאמרה שאם אני רוצה יש לי קיים ולא רציתי. קיים למה. שאהיה ידועה בציבור. לא רציתי כל התקופה הכרתי את ש' ואת ו', חיבבתי את ש'. ש.את איתנו שנתיים ואת בת זוג שלי[]ת. כן. היה לכם חשבון משותף. להם היה? לא היה לי. הוא ביטח אותך שאת המוטב שלות. לאש. העניק לך רכוש מתישהו. קנה לי דברים. ש.קנה לך מזון. ת.קנה לי מקרר מכונת כביסה אבל זה לא משנה. הטלפון שלי היה שלו"

69. התובעת ניסתה לטעון כי המנוח הסתיר את הקשר עם הגב' מ' ג' ולמעשה בגד בה. טיעון זה אינו מתקבל על הדעת נוכח עדותה חסרת המהימנות של התובעת ואיני מקבל כי במקביל לקשר הזוגי האמור היה לתובעת קשר זוגי עם המנוח. הגב' מ' ג' אמנם הייתה מודעת לכך שהמנוח מסתיר את הקשר עמה מידיעת התובעת אך נתנה הסברים להתנהלות זו של המנוח. מכל מקום היא תיארה חיים מלאי חוויות

יחד עם המנוח ותיאורה את החיים המשותפים בפרק זמן של שנתיים היה עשיר, חי ומלא הרבה יותר מהתיאור הדל של התובעת את היחסים המשותפים שהשתרעו לשיטתה על פני כמעט שני עשורים.

70. הסברה של הגב' מ' ג' לעניין הסתרת הקשר בינה לבין המנוח בשל חששו מפני התנהלותה הקפריזית של התובעת מקובלת עלי. מדובר בהסבר שנתמך בעדויות בנותיו של המנוח וגרושתו שטענו בתקיפות כי אילו היה נפרד מהתובעת או מספר לה על הקשר היא לא הייתה מאפשרת לו לפגוש בבנם הקטין. הדבר מוסבר בין השאר גם בכך שרבים אחרים ידעו על הקשר של המנוח עם הגב' מ' ג' אך לא התובעת (ראו עדות הנתבעת 1 בעמ' 224 שורות 19-27).

71. כך היו דבריה של הגב' מ' ג' בעמ' 86 בפרוטוקול: "ש.ב. הסתיר את הקשר שלך עם מ'ת.כן. זה מה שהוא עשה. אני דיברתי איתו קבוע כשהיה בא.א.א. בא.א.א.א. אין ללכת לישון בלי לדבר איתו. אין מצב כזה.או לקום בבוקר.לא הפריע לך שהוא מסתיר את הקשר ממ'ת.ברור שזה הפריע ליש.במשך שנתיים.ת.כש.ולמרות זאת הוא היה איתה גם במשך שנתיים. במקביל לזוגיות שלך איתו. מ' טוענת.היא טוענת אני מראה תמונות יש לי חולצות שלו תרופות שלו.ש.גם למ' יש חולצות שלו, תרופות שלו.ת.לא. תרופות על שמו בכל התקופה של המחלה, אין למ'.ש.מאיפה את יודעת שאין להת.היא לא היתה איתו בקשר.ש.לא דיברתי על חודש וחצי אחרונים. שהי ה מאושפז או אצל ע'ת.מרגע שאובחן ברגע שהבין שאין תרופות על שמו אצל מ' כי אין לה שום קשר אליו.ש.אם אין קשר אליו אז למה הסתיר ממנה את הקשר.כי אמר שהיא פכסיכופטית ותרצה לתבוע אותי תגיע[ד] שהוא מכה אותה תכניס אותו לצרות.ש.הגיש נגדה תלונה.היא זרקה מהמחשב מהבית ולא הגיש תלונה התובעת: שתקי...." (עמ' 85 לפרוטוקול). כאמור גם בנותיו של המנוח טענו כך (עדות הנתבעת 1 בעמ' 242 שורה 15) והן אף טענו כמו גם ע' גרושת המנוח שהוא סיפר להן שהתובעת דווקא כן מודעת לקיומו של הקשר (עמ' 267).

72. הניסיון של התובעת ובאת כוחה לטעון כי הקשר של המנוח עם התובעת היה מבוסס על יחסי מין הינו ניסיון נואש, נואל ולא היה מקום לנסות לטעון הדברים. מכל מקום, יפה השיבה בעניין זה הגב' מ' ג' עת העידה:ש.ח' היה כאן ונשאל על היחסים שלך עם ב' והוא אמר אני מעדנת שהיחסים היו על בסיס מיני בלבד. זה הקשר שלך עם ב'ת.תגידי מה התמונות אומרות זה קשר מיני בלבד?ש.זה ב' סיפר לח' שהקשר על בסיס מינית.זה לא נכון.ש' טענה שאביה מתאר את הקשר שלך איתו כסידור נוח, ואני אומרת לך שזה היה כשלא בא לו לנסוע לא.א.א.א. היה מגיע אליך על בסיס שירותי מין בלבד.ת.אם 4 – 5 ימים בשבוע זה סידור נוח שנתיים וחצי היה 4 – 5 בשבוע בבית. מחודש אפריל 2016 עד 9/18 הוא גר אצלי. הרכב שלו היה אצלי גם כאשר היה בבית חולים. שיגיד אם זה סידור נוח. לאף גבר חופשי שרגיל לישון ברכב שלו לישון 5 ימים בשבוע אצל מישהי בבית עם הבת שלה זה לא סידור נוח...." (עמ' 87 שורות 1-14 לפרוטוקול).

73. סמוך לתם הקשר בין הגב' מ' ג' למנוח היא עורכת מצגת הכוללת סרטונים ותמונות משותפות שלה עם המנוח (חלקן עם בתה הקטינה). אחותו של המנוח העלתה את המצגת לקבוצת ווטסאפ משפחתית והדבר העלה את חמתו של המנוח שכעס על כך. תחילה עלה משאלות ב"כ התובעת בחקירה הנגדית כי היא סברה שמדובר בתמונות שצולמו כולן ביום אחד והעדה המחישה היטב כיצד מדובר בסדרה של

אירועים שונים שבהם היה המנוח עמה ועם בתה הקטינה והם צולמו באינטימיות בבילויים שונים על פני תקופה של לפחות שנה בין 2017-2018: ש.ש. כל התמונות בסרטון זה תמונות של בילוי יום אחד? ת.מה זה בילוי של יום אחד? ש.כן או לא? ת.לא מבינה מה את אומרת. ש.תראי את הסרטון תגידי אם זה מקבץ תמונות לאורך זמן או תמונות של בילוי ביום אחד. ת.תמונות של אותו ביום אחד. ש.נסתכל. ת.כל התמונות באותו יום? ש.כל התמונות מיום אחד? ת.לא. זה לא הכל באותו יום. יש טלפון יש תאריכים. מדברת על הסרטון. זה אותן תמונות ששמתי בסרטון. כל התמונות? ת.יש הגבלה של 20 ומשהו תמונות. זה תמונות מיום אחד. לאש. כמה אירועים היו שם? ת.תוכלי לראות על בגדי ים של הבת שלי. לא יודעת כמה אירועים. לא זוכרת. ש.תראי את הסרטון. ת.אני רואה כבר שני אירועים אירוע נוסף מעכו, יש עוד אירוע, זה כבר 4 אירועים, זכרון, חפר, ש.מי צילם אתכם פה. אני. זה מיום 1.4 כי נסענו. הכל משנת 2016. יש גם משנת 2017. ש.אני רואה את כולכם באותם בגדים בחוף ים. ת.זה בבית יום אחד, מכמורת יום אחד, בוקר יום אחר, ערב יום אחר, רואים בגדי ים של הבת שלי, רואים יום אחד, יש דצמבר, יש גם בשנת 2018 ביערות מנשה, ויש גם בתנכי בירושלים בשנת 2017 ויש מכמורת מיולי 2018 וזהו. זה לא צולם ביום אחד." (עמ' 93 שורה 22 לפרוטוקול עד עמ' 94 שורה 16)

74. קו טיעון אחר של התובעת היה שכיוון שהיא הייתה בת הזוג של המנוח והוא ידע שהעלאת התמונות תפגע בה ואף אמר זאת וביקש להסיר זאת מקבוצת הווטס אפ. אני סבור שהמנוח אכן חשש מהעלאת התמונות לקבוצת הווטס אפ אך זאת בשל היכרותו את אופיה של התובעת וחששו כי תתנקם בו באמצעות ניתוק קשר בינו לבין הבן ש' וכן מתוך חשש לפגיעה בבן ש' שהיה אף הוא בקבוצת הווטס אפ ולא היה מודע לקשר של המנוח עם הגב' מ' ג' והכל כאשר המנוח מצוי במצב רפואי קשה ובסרטן מתקדם. כך העידה הגב' מ' ג' בנושא זה: "ש.את יודעת שהסרטון שאת מסרת לל' העלתה את זה לקבוצה המשפחתית. כן. ש.מי אמר לך. ל"ש. ל' אמרה שהוא כעס על זה. כן. כדי שש' לא ידע. ש' לא היה חלק מהקבוצה. היה" (עמ' 88 שורות 21-27 לפרוטוקול ראו גם עדות הנתבעת 1 בעמ' 248 שורה 15 ועדות ע' בעמ' 267)

75. עדותה של הגב' מ' ג' עדיפה לאין שיעור מזו של התובעת. ניתן לקבוע על נקלה כי הקשר והמגורים של המנוח עם הגב' מ' ג' בשנתיים האחרונות לחייו (בין 2016 ועד 2018) אכן התרחשו והיו מוטיב מרכזי בחייו. לא מדובר בקשר "מהצד" שניהל המנוח. מדובר בקשר הזוגי היחיד שניהל באותה עת. לא היה למנוח קשר זוגי עם התובעת, הוא סלד ממנה ובאופן ברור לא רצה שתקבל הנחלה ו/או תיחשב לבת זוג (אחרת יש להניח כי היה פועל להסדיר זאת באופן ברור).

76. לחיזוק ההתרשמות השיפוטית בהקשר זה מביא בית המשפט עדות של עו"ד xxx שמגיע לבית החולים לבקר את המנוח כשבוע לפני פטירתו לבקשת אחיו. הגעת עו"ד xxx נבעה מרצון אחיו של המנוח, מר י' ק' כי המנוח ישנה צוואה ישנה של המנוח שהתייחסה לבית ששייך לו (ללא קשר לנחלה). אותו עו"ד xxx מגיע לבית החולים, נפגש עם המנוח ושומע ממנו דברים מפורשים המעידים על סלידתו של המנוח מהרעיון שהתובעת תיחשב לבת זוג ו/או מכך שהנחלה תגיע לידיה, אלא שהמנוח לא הספיק לערוך צוואה: "הגעתי לבית חולים הלל יפה, לבקר את ב', ואז הגעתי לחדר שלו והיתה שם גם ע' וכאשר דיברתי עם ב' סיפרתי לו על הבקשה של

י', לשנות את הצוואה, ובאותה הזדמנות אמרתי לו שזה ממש כבר הזדמנות שיעשה בכלל סדר בכל הרכוש שלו, מעבר לצוואה שקשורה לבית שיאיר מתגורר בו אלא בכלל לרכוש שלו, ואז אמרתי לו משהו כמו אתה צריך לעשות צוואה או להסדיר רכוש שלך כולל הנושא של המשק, כי ידעתי שהוא גר בxxx. אמר לי אני רוצה שהמשק ילך לש', אמרתי לו אני חושב שאתה לא יכול לקבוע כך כי מה שאני מבין בחוזים של נחלות חקלאיות, בנאדם הולך לעולמו אז הנחלה עוברת לבת זוג או לידועה בציבור שלו, ואמרתי לו אני יודע שיש את מ' אז הוא אמר לי מ' לא בת זוג שלי, היא גם לא ידועה בציבור שלי ואני רוצה שזה ילך לש'. אמרתי לו יכול להיות אצלם בxxx זה עובד אחרת, אולי יש להם חוזה חכירה אחר מול רמ"י שאלתי אותו איך יכול לקבל העתק מהחוזה התקשר לבחור בשם א' מ-xxx נתן לי לדבר אתו סיכמנו שא' יעביר לי העתק מהחוזה אני לא זוכר מה בא קודם שהוא העביר לי חוזה או שנודע לי שב' נפטר. ואז זה כבר לא היה רלוונטי וזהו. " (עמ' 96 שורה 27 עד עמ' 97 שורה 10 לפרוטוקול וכן ראו בהמשך בעמ' 99 לפרוטוקול שם העד חוזר על הדברים).

77. סיכומו של דבר : לא הונחו בפניי ראיות להתקיימותם של יחסים זוגיים בכלל ובמישור הזוגי בפרט. ראינו כי לאורך השנים יחסי בני הזוג התאפיינו ביחסי המבוססים על ענייני עבודה ועל הקשור בבן ש'. ובוודאי שאין כאן בסיס זוגי איתן המעיד על קשר זוגי עמוק של ידועים בציבור. לא הוצגה תמונה זוגית משמעותית ובמכלול כל השיקולים שהוצגו לעיל סבורני כי לא עלה בידי התובעת להוכיח את התנאי של חיי משפחה בינה לבין המנוח. יותר מכך אומר כי מעבר להעדרו של ההיבט הזוגי לא מצאתי גם היבט חברי ביניהם (בשנים האחרונות לחייו של המנוח). היכרות ארוכה ככל שתהיה, הגעה לאירועים משפחתיים (טענה שלא הוכחה כדבעי וגם כאן היו עדויות שהגיעו בנפרד – ראו עדות נועם זרד), מגורים באותה נחלה (לא ברור אם באותה דירה) אין בהם לכשעצמם לבסס יסוד איתן דיו להוכחת קיומם של חיי משפחה זוגיות. משלא התקיים התנאי של חיי משפחה, הרי שכבר כאן יכול היה להסתיים הדין.

78. אולם ועל מנת שהדין לא ימצא חסר ראיתי לבחון את התנאי של קיומו של משק בית משותף ולקבוע כי גם תנאי זה לא הוכח. לתובעת ולמנוח לא היה חשבון בנק משותף מעולם. ההתנהלות הכלכלית כלל לא הובררה ונראה כי כל אחד נהג בהפרדה רכושית מוחלטת ביחס להכנסותיו. הרכוש הוא רכוש שהיה של המשק שבבעלות אביו המנוח של המנוח ורק בשנתיים האחרונות לחייו הועבר שמו. לא נצבר רכוש משותף מעולם. כמו גם בפוליסה משנת 2005 שמש' 127716/2 (עליה עוד נדבר בהמשך) נרשמה התובעת כמוטבת בפוליסה בזו הלשון- "מ' ש'- בת זוגתו". לתמיכה בטענתה הביאה התובעת כאמור, העתק פוליסות שונות של חברות ביטוח, בהן נקבעה לשיטתה כמוטבת במות המנוח. אולם מעבר לפוליסה אחת משנת 2005 ממנה עלה כי התובעת הינה מוטבת, אין בשאר הפוליסות תמיכה להיותה של התובעת ידועה בציבור. כך למשל בפוליסה מס' 139601/4 נקבע כמוטבת "אשת המבוטח", אולם שמה של התובעת לא הוזכר כמו כן המנוח עשה שינויים בפוליסה ושינה את המוטבים לשמות ילדיו. בפוליסות מהשנים האחרונות למשל פוליסת ביטוח תאונת אישיות של אי א"י ג', נקבעו הנתבעות כמוטבות. קרי מפוליסות מהשנים האחרונות לא ניכר כי התובעת היא חלק מחייו של המנוח. לעניין תצהיר חיים משותפים וקביעת מי מהצדדים כמוטב אני סבור

שהדבר לא הוכח בנטל הנדרש (תביעה כנגד עזבון) וכאמור וחשוב מכל אלה, גם אם היה קשר זוגי בין התובעת לבין המנוח ואף אם ניהלו בעבר משק בית משותף – הדבר לא התקיים בשנתיים האחרונות לחייו. אוסיף ואומר כי כחלק מהראיות שהביאה התובעת להוכחת הקשר הזוגי צורף הסכם שכירות המתיר למנוח להתגורר עם בת זוגו וילדיו מעל לבית הוריו המנוחים. בהקשר זה אציין כי הסכם השכירות נכרת בתקופת החיים המשותפים כשהצדדים לו הם האב המנוח והמנוח בלבד, כאשר שמה של התובעת לא הוזכר כלל, למעט אמירה כללית שהמנוח מורשה להתגורר בדירה עם בת זוגו וילדיו וללא אזכור שמה. **סוף דבר** 80. לא עלה בידי התובעת להוכיח את הטענה להייתה ידועה בציבור של המנוח. כפי שנאמר לא אחת לעיל, ההתרשמות הפרונטלית מדבריה של התובעת, הותירה עליי רושם שלילי באשר ליחסה למנוח ורגשותיה אליו. בלטו בהעדרם, באופן מופגן, רגשות של חיבה למנוח ובלטו רגשות של סלידה וחוסר אכפתיות של התובעת כלפי המנוח. לא שמעתי בקולה של התובעת התרגשות שדיברה על המנוח, לא נשמעו דברי געגוע אלא הדיבור היה טכני ומנותק באופן שבוודאי משקף את הקשר המרוחק בין התובעת למנוח, ריחוק שהגיעה לשיאו בתקופת חייו האחרונה. מעדות התובעת לא עלה כל היבט אינטימי או רגש אחר כלפי המנוח שהינו אבי בנה שהיה מצופה ולו במידה מינימלית מאדם המספר על בן זוגו שהלך לעולמו. הגישה התוקפנית וחסרת הרגישות בוודאי שהיא בעוכריה של התובעת. למרבה הצער וכמה שקשה לומר זאת, לא מצאתי בעדותה של התובעת כל רגש ואף לא חמלה על מותו של מי שהיה לטענתה בן זוגה משך שנים רבות. זרים הביעו צער רב יותר ממנה. די בכל אלה כדי לקבוע כי בשנתיים האחרונות לחייו של המנוח (לכל הפחות) לא היה קשר זוגי ולא משק בית משותף בין התובעת לבין המנוח. למנוח היה קשר זוגי ומשק בית משותף עם מ' ג'. התובעת פשוט לא הייתה ואינה ידועה בציבור של המנוח.

79. אשר על כן, כיוון שהתובעת לא ידועה בציבור של המנוח היא לא זכאית לכל חלק מעזבונו של המנוח מכוח סעיף 55 לחוק הירושה. יינתן צו ירושה כמבוקש על ידי הנתבעת 1 הקובע כי 3 ילדיו של המנוח הם יורשיו היחידים של עזבונו בחלקים שווים (1/3 לכל אחד).

80. לפיכך, אני מורה על מכירת המשק לצד ג' המרבה במחיר באמצעות ב"כ הצדדים שיגישו פסיקתה למינויים ככונסי נכסים/מנהלי עזבון. תמורת המכירה של המשק תתחלק בין היורשים בחלקים שווים לאחר ניכוי הוצאות הכרוכות בכך.

81. אני מורה לתובעת לסלק ידה במועד שייקבע בהסכם מכר למכירת הנחלה.

82. אני מחייב את התובעת לשלם הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך 50,000 ₪ בתוספת מע"מ לנתבעות 1-2 תוך 30 יום מהיום. ניתן היום, י"ז אב תשפ"ב, 14

אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים. אסף זגורי, שופט בכיר

